

Конституція України у ст.34 проголошує : «Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, а також у ст.15 – «суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної багатоманітності», отже на сьогодні варто говорити про чисельну кількість політичних партій в Україні та про те, що політичний плюралізм дійсно має місце в українському суспільстві, яке поступово зникає до цього явища, багатоманітності підходів до розв'язання нагальних політичних проблем, відкритого висловлення свого ставлення до політичних інститутів.

Стає нормою позитивне настановлення на засвоєння світового досвіду, зростає почуття включення України до світового політичного процесу, але разом з тим існує і безліч проблем, що нівелюють поняття «політичний плюралізм» в Україні.

Але не дивлячись на чисельність та широту політичного спектру, партії України не є центрами, де акумулюється потенціал суспільства, не є справжнім елементом системи влади. Жодна з них не має достатнього впливу у загальнонаціональному вимірі. Перехід тоталітарної однопартійності до цивілізованої багатопартійності в Україні відбувається через "дрібнопартійність".

Серйозною перешкодою на шляху до багатопартійності є відсутність в суспільстві консенсусу з приводу базових цінностей, ідеалів і цілей суспільного розвитку. Нормальне функціонування багатопартійності можливе лише на базі визнання і підтримки таких цінностей основними силами суспільства.

Література:

1. Бойко О.Ю. Особливості трансформації партійної системи України за роки незалежності// Автореф. дис.. канд. політ. наук. – Чернів.нац.ун-т ім.Ю.Федьковича. – Чернівці. – 20 с.
2. Дидро Д. Сочинения. – М., 1965. – Т. VII. – С. 204.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ ВОДНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

Григорович Р.В.

(аспірант Інституту законодавчих передбачень і правової експертизи)

Анотація. У статті досліджено актуальні питання правової охорони водних ресурсів України.

Аннотация. В статье исследованы актуальные вопросы правовой охраны водных ресурсов Украины.

Проблеми охорони вод і, зокрема, питної води обумовлені станом водних ресурсів в Україні, оскільки у нас зараз налічується 63 119 річок, у тому числі великих (площа водозбору понад 50 тис. км) - 9, середніх (від 2 до 50 тис. км) - 81 і малих (менше як 2 тис. км) -63 029. Загальна довжина річок становить 206,4 тис. км, з них 90% припадає на малі річки.

Регіональні відмінності полягають у тому, що до середньозабезпечених (6,19 тис. куб. м на одного жителя) за міжнародною класифікацією належить лише Закарпатська область. У Чернігівській, Житомирській, Волинській та Івано-Франківській областях цей показник низький (2-2,6 тис. куб. м), а у решті - дуже низький і надзвичайно низький (0,11-1,95 тис. куб. м на одного жителя).

Для забезпечення населення та народного господарства необхідною кількістю води в Україні збудовано 1087 водосховищ, загальним об'ємом понад 5,5 млрд. куб. м, 7 великих каналів довжиною близько 2000 км із пропускною здатністю понад 1000 куб. м води за

секунду, 10 великих водоводів великого діаметру, по яких вода надходить у маловодні регіони України.

Ресурси підземних вод питної якості розподілені на території України вкрай нерівномірно і становлять 22,5 млрд. куб. м на рік (61,7 млн. куб. м на добу), з яких 8,9 млрд. куб. м (24,4 млн. куб. м на добу) не пов'язані з поверхневим стоком і становлять додаткову складову до поверхневого стоку. Водозабір підземних вод у складі прогнозних ресурсів становить 21 %, що свідчить про можливість ширшого використання їх у багатьох областях.

Особливості нераціонального використання водних ресурсів призвели до порушення норм якості води до таких рівнів, які ведуть до деградації водних екосистем. Значна частина населення України використовує для своїх життєвих потреб недоброякісну воду.

До основних забруднюючих воду речовин належать нафтопродукти, феноли, азот, важкі метали. Основними причинами забруднення поверхневих вод є скид неочищених та не досить очищених комунально-побутових і промислових стічних вод безпосередньо у водні об'єкти та через систему міської каналізації; надходження до водних об'єктів забруднюючих речовин у процесі поверхневого стоку води із забудованих територій та сільгоспугідь; ерозія ґрунтів на водозабірній площі.

Аналіз екологічного стану басейнів річок України та організації дає змогу визначити найбільш гострі проблеми:

екстенсивне ведення водного господарства, наслідком чого є кризове зменшення самовідтворювальних можливостей річок та виснаження водноресурсного потенціалу;

забруднення водних об'єктів внаслідок неупорядкованого відведення стічних вод від населених пунктів, господарських об'єктів і сільськогосподарських угідь;

радіаційне забруднення басейнів багатьох річок внаслідок катастрофи на Чорнобильській АЕС;

погіршення якості питної води внаслідок незадовільного екологічного стану джерел питного водопостачання;

недосконалість економіко-правового механізму водокористування і реалізації водоохоронних заходів;

відсутність системного моніторингу екологічного стану водних басейнів акваторії Чорного та Азовського морів та якості питної води.

МІСЦЕ РЕДАКЦІЙНИХ КОМІСІЙ У ПІДГОТОВЦІ ПРОЕКТУ СЕЛЯНСЬКОЇ РЕФОРМИ 19 ЛЮТОГО 1861 Р.

Захарченко П. (доктор юридичних наук, доцент кафедри історії держави і права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка)

Прус В. (кандидат юридичних наук, викладач кафедри конституційного та міжнародного права Національної академії внутрішніх справ)

Анотація. В статті проаналізовано структуру Редакційних комісій та процес розробки ними правової бази для проведення Селянської реформи 1861 р.

Ключові слова: Редакційні комісії, селянська реформа, Російська імперія, губернські комітети.

Аннотация. В статье рассматривается структура Редакционных комиссий и процесс разработки ими правовой базы для проведения Крестьянской реформы 1861 г.

Ключевые слова: Редакционные комиссии, крестьянская реформа, Российская империя, губернские комитеты.

Annotation: In article to the analyze structure Redactions committee and legal regulations proceedings cultivate to be realization peasant reform 1861 year.

Key words: Redactions committee, peasant reform, Russian empire, Principal committee.